

ind i den bestaaende Organisation, at man har kunnet trykke dem ind deri uden i væsentlig Grad at forstyrre den. Heller ikke ere de nye Bestemmelser saa voldsomme, som den ærede Taler synes at mene. Jeg er fuldstændig uenig med ham, naar han mener, at der sker en uhyre Nedsættelse ved at sætte Portoen paa Brevfort ned til det Halve eller ikke en Gang til det Halve. Den ærede Landsthingsmand, som sidder her tæt ved mig (W. Petersen) og jeg, foreslog netop at sætte den til det Halve, og vi gjøre naturligvis ingen Vanskelighed her ved at lægge denne Dre til, naar det andet Thing allerede har fremmet og vedtaget Sagen. Det er en Forandring, som er absolut nødvendig, kan jeg gjerne sige: I hele Europa er Brevfortporten nedsat til det Halve af Brevenes, og vi leve for Diebliffet her i den urimelige Tilstand, at kunne sende et Brevfort for 6 Dre til Naparanda og Warås, men skulle give 8 Dre for et Brevfort til Roskilde. Jeg vil spørge den ærede Taler (Breinholt) om han anser en saadan Tilstand for heldig. Det er den virkelig ikke. Dernæst kommer han ogsaa paa en Maade til at modsig sig selv, naar han beklagede, at Breve maa veie indtil et halvt Pund. Det er ganske vist temmelig meget, men det har de veiet mange Aar, og det kan man dog ikke frygte, at Brevfortene under disse Omstændigheder skulde bevære Postvæsenet mere end Brevene; thi Brevfortene ville aldrig kunne veie Mere end et Kvint, saa dem kan Postvæsenet med største Lethed besørge mange, mange flere af end Brevene. Jeg betragter begge disse Bestemmelser, haabe den ældre, at Brevene maa veie indtil 50 Kvint, og den nye, at Brevfortporten sættes ned til 5 Dre, som Bestemmelser, der i høj Grad ville fremme Udviklingen, og som begge to ere meget prisværdige. Jeg gaar altsaa med Glæde ind paa det. — Hvad Korsbaandsbestemmelserne angaar, negter jeg slet ikke, at Bestemmelserne derom ere meget fristende og noget flotte, men Herre Gud; de ere gamle, og derved forandres jo heller ikke Noget i det Bestaaende. Jeg henholder mig til den sidste ærede Taler med Hensyn til den Udvikling, Postvæsenet i de senere Aar har taget, og naar det ærede Medlem for 8de Kreds beklagede, at Overstudet af Postvæsenet var saa lille, er jeg enig med det ærede Medlem for 11te Kreds deri, at det ikke er Meningen,

at Postvæsenet som i gamle Dage skal tillige være en Pensionskasse. Der var ingen Ulykke i, om Postvæsenet forbruger hele sit Overstud, naar det fremmer Udviklingen, og jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad det er, der har taget saa voldsomt paa Postvæsenets Indtægter. Det er slet ikke Brevenes Tyngde eller Korsbaandene. Nei, det er de mange Landposter, der ere oprettede i de sidste 10—20 Aar. De have kostet mange Penge, og det er en uhyre Forbedring, der derved er sket. Vel mener jeg ikke, man kan drive det saavidt, at man kan sende Posten forbi hver Mand's Dør, selv i de affides Egne — saa vidt tror jeg heller ikke, det vil komme — men selv paa de affides Egne af Landet er der nu en meget rigelig og forfvarlig Postførelse, idet de nemlig saa at sige faae Post een Gang om Dagen. Jeg er altsaa for mit Bedkommende meget vel tilfreds med de nye store Fremstridt, som det nærværende Lovforslag gjør, og jeg kan ikke være ganske enig med den sidste ærede Taler i, at der er Noget at klage over med Hensyn til den nye Taxt, der er sat for Pakkesager. Jeg tror, det er en meget behagelig Ting, at Pakker under 2 Pd. kunne sendes uden Adressbrev og skulle frankeres paa Afsendelsesstedet, og jeg finder ikke, at disse andre Bestemmelser kunne være i nogen Maade besværende. Derimod gjør det mig ondt at høre, at den høitærede Minister ikke syntes om, at man kunde opkræve Penge paa Blanketter. Jeg tror, at det vil være en meget stor Vættelse for mange Selskaber og andre Institutioner, som have mindre Fordringer at kræve i Provindserne, at de ikke behøve at skrive Breve, men blot kunne sende Blanketter ud for at opkræve disse, mange Gange meget smaa Summer, i Stedet for at skrive om dem. Det skulde gjøre mig meget ondt, dersom den høitærede Minister vil stille Endringsforslag om, at disse Blanketter skulle udgaa af Lovforslaget, og det høie Thing vedtage det. — Med Hensyn til Betalingen for Blade er der jo ingen Forandring sket. Med Hensyn til Postanvisninger og Postopkrævninger er Taxten noget forandret, men er egentlig ikke i nogen Henseende forhøjet; tværtimod er den sat ned, dog ikke saa betydeligt, at jeg ihjønner, det kan volde Statskassen noget betydeligt Tab. Der er en hel Del andre Bestemmelser i Loven, som den høitærede Mi-